XVIII rok wydawnictwa. № 13.

GAZETA ZGIERSKA

Prenumerata
Rocznie . złp. 3.— gr.
Półrocznie . „ 1.50 „

Zgierz,

MAGISTRAT MIASTA ZGIERZA

dnia 22 gruduia 1931 roku.

Cena ogłoszeń:
za wiersz 1-szpaltowy za tekstem 50 gr.
Wychodzi co dwa tygodnie.

Wiadomości miejskie.

Z Komitetu Niesienia Pomocy Najbiedniejszym. W czasie od 21 listopada do 20 grudnia r. b. złożono następujące składki na rzecz bezrobotnych:

Pracownicy J. R. Suberska 5 zł. 16 gr., Firma J. R. Suberka 4 zł. 84 gr., Pracownicy J. Kupfer i Herszkowicz 30 zł. 35 gr., August Kunkel 2 zł., Pracownicy Firmy Freitag i Cukier 36 zł., Firma Freitag i Cukier 14 zł., Pracownicy Banku Ludowego 3 zł. 50 gr., Pracownicy Firmy A. Morgensztern 4 zł. 30 gr., Abr. Fuchs 5 zł., Pracownicy firmy Erwin Fryc 4 zł. 90 gr., Firma Erwin Fryc 5 zł., Pracownicy firmy L. Landau i Synowie 8 zł. 90 gr., Wolf Kujawski 5 zł., Pracownicy firmy E. Krusche 1 zł., Pracownicy firmy Ignis 5 zł. 65 gr., Pracownicy firmy N. D. Szapszowicz 15 zł. 30 gr., Rejent Kulesza 30 zł., Pracow. Kancelarji Rejenta Kuleszy 3 zł. 90 gr., Prac firmy I. Minc i S-ka 6 zł. 30 gr., Prac. firmy L. Poznerson 8 zł., Prac. firmy B-cia Skosowscy 31 zł. 20 gr., Prac. firmy P. Strochbach 30 zł. 42 gr., Członkowie Cechu Piekarskiego 54 zł. 50 gr., Pracownicy firmy Zgierskiej Manufaktury Bawełnianej 292 zł., 60 gr., Firma Zgierskiej Manufaktury Bawełnianej 50 zł., Pracownicy Sądu Grodzkiego w Zgierzu 11 zł. 50 gr., Pracownicy miejscy 87 zł. 14 gr., Pracownicy firmy O. Ludwig 5 zł. 40 gr., Pracownicy firmy Otto Meyer i Syn 55 zł. 89 gr., Firma Otto Meyer i Syn 40 zł., Pracownicy Niemieckiego Banku Spółdzielczego 7 zł. 25 gr., Personel nauczycielski Państwowej Szkoły Handlowej 25 zł. 50 gr., Pracownicy Urzędu Pocztowego 10 zł. 50 gr., Cech Rzeźniczy 25 zł., Ks. Pastor Falcman 10 zł., Pracownicy parafji Ewang. 12 zł. 70 gr., A. Wajgelt 2 zł., M. Szwarc 6 zł., Pers. naucz. Szkoły powszechnej № 1 i 2 12 zł. 70 gr., Pers. naucz. Szkoły powsz. № 3 i 4 8 zł. 73 gr., Pracownicy Syndykatu Rolniczego 8 zł., Pracowicy firmy Bzura 48 zł. 17 gr., W. Kaufman 1 zł., Pracownicy firmy Lana 154 zł. 01 gr., Pracownicy firmy A. Berger 11 zł. 80 gr., Pracownicy firmy Kominiak 4 zł 25 gr., Naucz. Szkoły № 4, 5 i 6 16 zł. 50 gr., Naucz. Semin. Naucz. 17 zł. 17 gr., Pracownicy firmy Uryson 190 zł. 55 gr., Naucz. Państw. Gimn. im. Staszica 25 zł., Apteka Rozenberga 20 zł., Prac. Spółdz. Zgoda 67 zł. 73 gr., Spółdzielnia Zgoda 67 zł. 73 gr., Członk. Stow. Drobnych Kupców Chrześcjan 60 zł., Pracownicy Banku Przemysłowców 13 zł., Jagodziński (znalezione) 5 zł., Elektrownia Zgierska (znaczki) 306 zł. Razem Zł. 1,994.04
Powiatowy Komitet do spraw bezrobocia Zł. 1,750.—
Razem Zł. 3,744.04

Wycofanie z obiegu pocztowych znaczków. W myś rozporządzenia Ministra Poczty i Telefonu z dnia 28 listopada r. b. wycofane zostały z obiegu pocztowe znaczki opłaty wartości 25 gr., wprowadzone rozporządzeniem Min. Poczty i Telegrafów z dnia 17 listopada 1928 r. Do dnia 31 grudnia 1931 r. urzędy pocztowe będą przyjmowały wyżej wspomniane znaczki pocztowe do wymiany za imiennem pokwitowaniem. Wydanie pocztowych znaczków równej wartości w miejsce znaczków, przedstawionych do wymiany, nastąpi po stwierdzeniu ich autentyczności najpóźniej w terminie 1 miesiąca po przedstawieniu ich do wymiany.

Wycier kominów w mieście. Z dniem 1 stycznia 1932 r. rozwiązana zostaje umowa z majstrem kominiarskim Bolesławem Dworakowskim, w myśl której obowiązany był do czyszczenia kominów na mieście za wynagrodzeniem, pobieranem z Kasy Miejskiej, natomiast Magistrat pobierał od właścicieli domów na pokrycie tych wydatków specjalną opłatę za wycier kominów. Począwszy od dnia 1 stycznia r. p. majster kominiarski Dworakowski będzie wykonywał roboty kominiarskie na terenie Zgierza na podstawie koncesji, uzyskanej od władzy przemysłowej I instacji. Koncesjonarjusz obowiązany jest stosować się ściśle do obowiązującej na terenie Zgierza taryfy opłat za wycier kominów oraz przestrzegać wszystkich przepisów prawa i rozporządzeń, wydanych przez władze a normujących czyszczenie przewodów kominowych pod względem bezpieczeństwa publicznego i pożarowego.

Ponieważ opłaty za wycier kominów pobierane były tylko za rok 1931, z dniem 1 stycznia 1932 r. majster Dworakowski będzie sam inkasował od właścicieli domów należne opłaty.

O publicznem posługiwaniu się odznaczeniami, uzyskanemi zagranicą na wystawach gospodarczych. W numerze 105 „Dziennika Ustaw" ogłoszona została ustawa z dnia 7 listopada 1931 r. o publicznem posługiwaniu się odznaczeniami, uzyskanemi zagranicą na wystawach gospodarczych.

W myśl tej ustawy zezwolenie na publiczne posługiwanie się odznaczeniami, uzyskanemi zagranicą na wystawach gospodarczych o charakterze przemysłowo-handlowym i rolniczo-przemysłowo-handlowym, wydaje Minister Przemysłu i Handlu po uprzedniem wysłuchaniu opinji terytorjalnie właściwej izby przemysłowo-handlowej.

Zezwolenia nie wymagają:

a) odznaczenia, uzyskane zagranicą na wystawach gospodarczych, organizowanych w myśl postanowień układów międzynarodowych w Państwie Polskiem,

b) odznaczenia, uzyskane zagranicą na wystawach gospodarczych przez instytucje i przedsiębiorstwa państwowe,

c) odznaczenia, uzyskane zagranicą na wystawach specjalnych sztuk pięknych, jak również mających charakter wyłącznie artystyczny lub naukowy,

d) odznaczenia, uzyskane zagranicą na wystawach gospodarczych przez firmy zagraniczne, o ile w Polsce nie posiadają one siedziby głównej, filji lub reprezentacji, a posługiwanie się przez te firmy odznaczeniami polega wyłącznie na reprodukowaniu odznaczeń na blankietach listowych, etykietach, opakowaniach i ogłoszeniach w pismach.

Podania o udzielenie zezwolenia na publiczne posługiwanie się odznaczeniami, uzyskanemi zagranicą na wystawach gospodarczych, winny być przedstawione Ministrowi Przemysłu i Handlu za pośrednictwem terytorjalnie właściwych izb przemysłowo-handlowych. Podania, wniesione po upływie 12 miesięcy od daty zamknięcia wystawy, nie będą uwzględniane.

Kolonje w Rabce. Zarząd Pracy Obywatelskiej Kobiet w Zgierzu podaje do wiadomości rodziców, iż w mies. styczniu i lutym roku przyszłego zostaną uruchomione kolonje w Rabce

dla dzieci od lat 6 — 12. Bliższych informacyj udziela przewodnicząca tut. Oddziału Związku p. Lazarowa, gimnazjum — w godzinan rannych.

Podziękowanie. W imieniu Pana Starosty pow. Łódzkiego Rżewskiego tą drogą składam serdeczne podziękowanie wszystkim KOMISARZOM SPISOWYM za honorowe wykonanie prac spisowych.

Naczelny Komisarz Spisowy (—) *Kazimierz Rewerski.*

Uchylenie sezonu martwego. W „Dzienniku Ustaw" № 108 ogłoszono rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 30 listopada r. b. Rozporządzeniem tem uchylono na czas trwania sezonu martwego 1931/32 r. działanie przepisu ustępu 1 art. 5 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dziennik Ustaw № 67) względem wszystkiej kategorji bezrobotnych robotników sezonowych. Rozporządzenie weszło w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 15 grudnia r. b. W myśl art. 5 ust. 1 wyżej wspomnianej ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. robotnicy sezónowi, których praca normalnie trwa krócej niż 10 mies. w roku, nie posiadają prawa do świadczeń zabezpieczeniowych w okresie sezonów martwych. Obecnie po wydaniu rozporządzenia Min. Pracy i Opieki Społ. robotnicy sezonowi mają prawo do korzystania z zapomóg Funduszu Bezrobocia w okresie zimowym.

Egzekwowanie opłat na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego. W myśl ustawy o Państwowym Funduszu Drogowym z dnia 3 listopada 1931 r. wykonanie czynności wymiaru i poboru opłat na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego przekazane zostało związkom komunalnym. Ponieważ skutkiem biernego odniesienia się pewnej części społeczeństwa oraz oporu płatników w stosunku do ustawy o Państwowym Funduszu Drogowym wpłacanie opłat na rzecz tego Funduszu jest uskuteczniane w zakresie minimalnym, związki komunalne otrzymały polecenie przystąpienia natychmiast do egzekowania tych zaległości. Celem uniknięcia niepotrzebnych kosztów przy przymusowem ściąganiu zaległych opłat na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego w interesie samych płatników leży, aby zaległe opłaty były natychmiast uregulowane.

W sprawie godzin nadliczbowych. Sąd Najwyższy wydał doniosłe orzeczenie w sprawie godzin nadliczbowych, które ma znaczenie dla całej rzeszy pracowników, domagających się zapłaty za godziny nadliczbowe. Sąd Najwyższy Izby III z dnia 29 kwietnia 1930 r. w sprawie 2692/29 (Przegląd Prawa i Administracji str. 493) orzekł, że pracownik, który nie przedkłada organom przełożonym zestawień swej pracy, dokonanej w godzinach nadliczbowych, traci prawo do wynagrodzenia za godziny nadliczbowe. Sąd Najwyższy w orzeczeniu swem stanął na stanowisku, że, jeżeli pracownik nie przedkładał organom przełożonym zestawienia swej pracy w godzinach nadliczbowych zarówno w dni powszednie jak i w niedziele i święta, to pracodawca nie ma możności zbadania, czy i w jakich godzinach nadliczbowych pracownik spełniał swe obowiązki.

Uiszczenie niektórych zaległych podatków w naturze. Ustawą z dnia 22 października r. b. przewidziano możność uregulowania niektórych zaległych podatków w naturze na cele bezpośredniej pomocy bezrobotnym.

W myśl rozporządzenia wykonawczego z dnia 16 listopada r. b. wytwórcy żyta, pszenicy, jęczmienia, ziemniaków, grochu, gryki (tatarki) oraz węgla, wytwórcy drzewa opałowego mogą uiszczać temi artykułami zaległości w państwowych podatkach: gruntowym, przemysłowym i majątkowym, powstałe do dnia 31 marca 1930 roku, tudzież płatne do tego terminu raty podatku spadkowego wraz z należnościami ubocznemi (kary za zwłokę względnie odsetki za odroczenie oraz koszty przymusowego ściągnięcia).

Drzewo opałowe będzie przyjmowane w wypadkach, o ile Naczelny komitet do spraw bezrobocia będzie miał zapotrzebowanie na ten opał i poleci właściwym lokalnym komitetom do spraw bezrobocia dostarczyć drzewa opałowego.

O zapotrzebowaniu na drzewo opałowe będą podatnicy zawiadomieni.

Wymione powyżej artykuły będą przyjmowane na spłatę zaległości podatkowych:

a) żyto, pszenica, jęczmień, groch i gryka (tatarka) w ilościach nie mniejszych od 10 kwintali, przyczem ilość tę może stanowić jeden lub kilka z tych produktów;

b) ziemniaki w ilościach, które ustalą dla poszczególnych powiatów wojewódzkie komitety do spraw bezrobocia z uwzględnieniem stosunków lokalnych;

c) węgiel i drzewo opałowe w ilościach, odpowiadających pełnym ładunkom wagonowym.

O ile miejscem dostawy jest stacja kolejowa, to wszystkie artykuły będą przyjmowane tylko partjami, odpowiadającemi pełnemi ładunkowi 10 lub 15 tonnowego wagonu towarowego, przyczem produkty, wymienione pod a) mogą być ładowane łącznie.

Podatnicy, chcący uiścić zaległe podatki ziemiopłodami rolnemi i drzewem opałowem, winni przesłać do właściwego urzędu skarbowego w terminie do dnia 20 grudnia 1931 r. odpowiednią deklarację wraz z ewentualnemi próbkami, zawierającą: rodzaj, ilość i jakość produktów, które zamierzają dostarczyć oraz propronowane termin i miejsce dostawy.

Zwolnienie od podatku cukru, przeznaczonego na dożywianie dzieci w szkołach, przedszkolach i ochronkach. W myśl ogłoszonego w № 104 „Dziennika Ustaw" rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 21 listopada 1931 r. prawo korzystania ze zwolnienia od podatku spożywczego cukru, przeznaczonego na cele dożywiania dzieci w szkołach, przedszkolach i ochronkach, służy tylko komitetom pomocy dla bezrobotnych w zakresie prowadzonej przez nie akcji.

Zwolnienia od podatku będą przyznawane wyłącznie na wnioski Naczelnego komitetu do spraw bezrobocia, które powinny wskazywać:

a) ilość cukru tudzież cukrownie, z których cukier ma być dostarczony;

b) podział żądanej ilości pomiędzy poszczególne komitety pomocy dla bezrobotn;

c) ilość dzieci, mających korzystać z akcji dożywiania w szkołach, przedszkolach i ochronkach na terenie działania poszczególnych komitetów dla bezrobotnych;

d) okres czasu, w ciągu którego cukier ma być zużyty;

e) stacje odbiorcze, do których cukier ma być wysłany.

Dalszy rozdział cukru przez poszczególne komitety pomocy dla bezrobotnych dokonywany być powinien z zachowaniem przepisów niniejszego rozporządzenia.

Cukier, zwolniony od podatku, może być używany wyłącznie na dożywianie dzieci na miejscu w szkołach, przedszkolach i ochronkach w postaci słodzonej strawy.

Przechowywanie cukru zwolnionego od podatku w szkołach, przedszkolach i ochronkach oraz jego zużycie podlega kontroli skarbowej.

Eksmisje z mieszkań wstrzymane. Ustawą z dnia 7-go listopada r. b., ogłoszoną w Dzienniku Ustaw № 105, zmieniono ustawę z dnia 11 kwietnia 1924 r. o ochronie lokatorów. Zmiany, objęte tą ustawą, obowiązują z dniem 15-go grudnia r. b. Najważniejszą zmianą jest brzmienie art. 23, w myśl którego eksmisja z mieszkań jedno lub dwupokojowych nie będzie wykonywana w okresie od 1 listopada do 31 marca, jeżeli eksmisję orzeczono z powodu zalegania z zapłatą co najmniej dwóch następujących po sobie rat komornego i zaległość ta powstała z powodu braku pracy lub wogóle nędzy wyjątkowej na mocy decyzji Sądu, jeżeli bezrobotny otrzymał pracę i opłaca, prócz bieżącego komornego, zaległe komorne w ratach, wynoszących 25% bież. komornego miesięcznie.

W ten sposób umożliwia się każdemu spłacenie swej należności bez pozbawienia dachu nad głową. Eksmisja może być wykonana w wypadku rozmyślnego uszkodzenia mieszkania i t. p.

Ważny też jest art. 24, który postanawia, że może być wyeksmitowany z mieszkania w czasie od 1 listopada do 31 marca ten bezrobotny, który w tym czasie nie mógł płacić komornego, jednak nie przyjął pracy, zaofiarowanej mu przez P. U. P. P.

Ponadto art. ten otrzymał nowy ustęp, w myśl którego traci bezrobotny również prawo do korzystania z moratorjum mieszkaniowego, przewidzianego w art. 23, jeżeli w tej samej miejscowości posiada inne mieszkanie lub mu je dostarczono.

W końcu wspomnieć należy o zmianie art. 2 ustawy o ochronie lokatorów, który przewiduje, że wynajmujący żądać może usunięcia lokatora jedynie w końcu kwartału kalendarzowego za poprzedniem co najmiej 3 miesięcznem wypowiedzeniem.

Ograniczenie pracy młodocianych i kobiet. W Dzienniku Ustaw № 101 ogłoszona jest ustawa, zmieniająca i uzupełniająca niektóre postanowienia ustawy z dnia 2 lipca 1924 roku w przedmiocie pracy młodocianych i kobiet. Artykuł 5 wspomnianej ustawy uzupełniony został przez nowe artykuły 5a i 5b treści następującej:

„Zatrudnianie młodocianych we wszelkich zakładach pracy jest dozwolone w ilości nieprzekraczającej ustalonego procentowego stosunku do ogółu zatrudnionych dorosłych robotników. Stosunek ten ustalać będzie dla poszczególnych gałęzi pracy z uwzględnieniem rozmiarów zakładów pracy po zasięgnięciu opinji izb przemysłowo-handlowych i izb rzemieślniczych oraz organizacyj zawodowych pracowników i pracodawców Minister Pracy i Opieki Społecznej w rozporządzeniach, wydanych w porozumieniu z M n. Przemysłu i Handlu lub z innemi zainteresowanemi Ministrami.

Art. 5b. W wypadku zatrudnienia młodocianych w liczbie niedozwolonej Inspektor Pracy może zarządzić w drodze nakazu wydanego na podstawie art. 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 go lipca 1927 r. o inspekcji pracy (Dziennik Ustaw № 67) zmniejszenie liczby zatrudnionych młodocianych do ustalonej normy“.

W art. 7 wprowadzono nowy przepis, który zabrania bezpłatne zatrudnianie młodocianych. Wzbronione jest również przyjmowanie przez pracodawcę wynagrodzenia za naukę młodocianych. Wysokość wynarodzenia młodocianego winna być określona dokładnie w umowie i ujawniona w wykazie, prowadzonym w myśl art. 11.

Umowa, zawarta z młodocianym z naruszeniem postanowień powyższych, podlega rozwiązaniu z winy pracodawcy.

W wypadku zatrudniania młodocianego wbrew tym postanowieniom młodocianemu przysługuje roszczenia o wynagrodzenie za cały czas, w którym był zatrudniony. Wysokość wynagrodzenia w danym wypadku określa się zgodnie z zasadami, zawartemi w art. 41 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę robotników (Dziennik Ustaw № 35).

Winni przekroczenia przepisów ustawy karani będą za pierwszym razem grzywną od 200 do 1000 zł. lub aresztem do 5 miesięcy, w razie zaś powtórzenia przekroczenia aresztem na czas od 2 tygodni do 6 miesięcy.

Odpowiedzialnym za przekroczenie omawianych przepisów jest w wypadkach, gdy zakład pracy nie jest zarządzany osobiście przez właściciela, kierownik zakładu, w wypadkach, gdy właściciel zakładu pracy nie wyznaczył kierownika, sam właściciel. Właściciel jest odpowiedzialny narówni z kierownikiem, jeżeli przestępstwo było popełnione za jego wiedzą, bądź gdy właściciel nie dobrał odpowiedniego kierownika.

„Dni przeciwgruźlicze“. Wzorem lat ubiegłych w okresie od dnia 10 grudnia r. b. do dnia 10 stycznia 1932 r. odbędą się „Dni przeciwgruźlicze“, organizowane przez Polski Związek Przeciwgruźliczny. Okres ten poświęcony jest na spopularyzowanie wśród szerokich mas ludności zasadniczych wiadomości o gruźlicy i konieczności jak najsilniejszej walki z tą klęską społeczną. Poza tem przeznaczony jest na zdobycie środków materjalnych na społeczną akcję przeciwgruźliczą przez ogólną krajową sprzedaż nalepek przeciwgruźliczych.

Poniżej zamieszczamy odezwę Polskiego Związku Przeciwgruźliczego:

Obywatele!

Wzywamy was do walki o zdrowie jednostki i całego społeczeństwa.

Zdrowie to najcenniejszy skarb narodu.

Zdrowie jest podstawą pracy, dobrobytu i sił każdego z nas i całego społeczeństwa. Na nic bogactwa przyrody, na nic znakomite warunki bytowania, jeśli nie rozporządzamy istotną podstawą życia, t. j. zdrowiem.

Najbardziej rozpowszechnioną chorobą sprowadzającą największe klęski moralne i materjalne jest GRUZLICA. Pochłania ona więcej ofiar niż najstraszniejsze zarazy i najbardziej krwawe wojny.

W Polsce umiera na gruźlicę procentowo trzykrotnie więcej ludzi, niż w państwach zachodnich.

Co rok tracimy z gruźlicy 75,000 ludzi, przeważnie w kwiecie wieku. Liczba chorych dosięga 750,000. Setki tysięcy dorosłych gruźlica czyni niezdolnymi do pracy, a wynikające stąd straty materjalne sięgają prawie miljarda złotych.

Gruźlica jest chorobą zaraźliwą, zastraszająco rozpowszechnioną.

Chorzy na nią bez odpowiedniej opieki lekarskiej i pielęgnacji zakażają swoje otoczenie i nie jest zabezpieczony przed zarażeniem się gruźlicą.

Świętym obowiązkiem każdego obywatela jest stanąć w szeregach do walki z tą klęską społeczną. Walka jest możliwa, bo gruźlica we wczesnym okresie jest uleczalną.

Walka z gruźlicą jest konieczna.

Sprowadza się ona do najwcześniejszego rozpoznania choroby, czasowego usunięcia zaraźliwego chorego z otoczenia ludzi zdrowych do zakładu leczniczego, aby, odzyskawszy tam zdrowie i zdolność do pracy, mógł powrócić do rodziny.

W tym celu Polska musi posiadać odpowiednią liczbę poradni, szpitali i sanatorjów. Dotychczas jest ich za mało i setki tysięcy chorych giną w oczekiwaniu na wolne miejsca w tych zakładach.

Walka z gruźlicą wymaga dużych funduszów. Mogą i muszą się one znaleźć.

Sumy łożone przez Rząd są niewystarczające — Społeczeństwo samo winno je pomnożyć. Każdy obywatel kraju musi w miarę możności popierać moralnie i materjalnie akcję zwalczania gruźlicy i nikt nie powinien odmówić swego datku na ten cel. Z groszowych składek stworzą się fundusze, które umożliwią rozbudowę zakładów leczniczo-zapobiegawczych, dadzą możność przywrócenia zdrowia licznym cierpiącym, a otoczenie ich uchronią od zarażenia się.

„DNI PRZECIWGRUŹLICZE“

mają na celu zbieranie dobrowolnych ofiar na walkę z gruźlicą.

W okresie **od 1-go grudnia do 10-go stycznia** na całym obszarze Polski we wszystkich urzędach i instytucjach będą sprzedawane znaczki Polskiego Związku Przeciwgruźliczego. Drobna ofiara pieniężna nie zuboży nikogo, a da środki do zwalczania klęski.

Obywatele! Weźcie wszyscy udział w tej walce!

Kupujcie i rozpowszechniajcie nalepki przeciwgruźlicze. Nalepiajcie je na każdym liście w tym okresie wysłanym. Żądajcie nalepiania ich na każdym bilecie do kina, teatru, lub cyrku, na rachunku restauracyjnym, na każdej paczce zakupionej w sklepie. Wasz grosz na ten cel wydany przyczyni się do wzmocnienia zdrowia całego społeczeństwa, umożliwi rozwój jego fizyczny i moralny, pozwoli osiągnąć coraz to większy dobrobyt i stworzyć podstawy potężnej i bogatej Polski.

Nalepki sprzedaje Sekretarjat Magistratu.

Ogłoszenia urzędowe.

Przetarg na wydzierżawienie stawu.

Magistrat m. Zgierza podaje do wiadomości, że we wtorek, dnia 29 stycznia r. b. o godz. 12 w południe w sali obrad Rady Miejskiej w gmachu Magistratu odbędzie się **ustny przetarg** na wydzierżawienie stawu miejskiego na okres 3 lat t. j. od 1 stycznia 1932 do 31 grudnia 1934 roku.

Licytacja rozpocznie się od sumy wywoławczej zł. 4,000.— in plus.

Reflektanci obowiązani są wpłacić do kasy Miejskiej przed terminem licytacji kaucję w wysokości zł. 1,0C0

Magistrat zastrzega sobie prawo wyboru dzierżawcy bez względu na wysokość zaofiarowanej kwoty dzierżawnej.

Szczegółowe warunki przetargu oraz wzór umowy dzierżawnej są do przejrzenia w Sekretarjacie Magistratu w godzinach urzędowych.

Zgierz, dnia 21 grudnia 1931 r.

Burmistrz (—) **Jan Świercz.**

Rozporządzenie

Wojewody Łódzkiego z dnia 29 października 1931 r. o zwalczaniu raka ziemniaczanego w powiecie łaskim.

Na podstawie art. 108 punkt 1 lit. b rozporzddzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia — 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. № 11, poz. 86), art. 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1927 r. o zwalczaniu chorób roślin, oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U R. P. № 108. poz. 922). par. 9 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 lutego 1928 r. o zwalczaniu raka ziemniaczanego (Dz. U. R P. № 18, poz. 162) w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Ministra Rolnictwa z dnia 21 maja 1929 r. (Dz. U. R. P. № 41, poz. 348) zarzadzam co następuje:

Par. 1.

Zgodnie ze wskazaniami Stacji Ochrony Roślin Towarzystwa Ogrodniczego Warszawskiego z dnia 13 października 1931 r. № 1311/U/31, ustanawia się obszar ochronny dookoła gruntów zarażonych rakiem ziemniaczanym w miejscowościach Starym Dworze i Wygiełzowie pow. łaskiego, w granicach następujących:

Od strony północno-zachodniej stanowi granicę rzeka Grabia, przyczem miasto Łask należy do obszaru ochronnego. Na południe od rzeki Grabi granica biegnie wzdłuż zachodniej granicy gruntów miasta Łasku, wschodnie granicy gruntów wsi Łołatki (nie należy do obszaru ochronnego) wzdłuż zachodniej granicy folwarku i wsi Gorczyn (należą do obszaru ochronnego), wzdłuż zachodniej granicy gruntów wsi Czestków A., Czestków B. i Czestków F. (należą do obszaru ochronnego), wzdłuż zachodniej granicy gruntów wsi Wola Buczkowska (należy do obszaru ochronnego) wzdłuż zachodniej granicy gruntów wsi Buczek-Sadek (należy do obszaru ochronnego), wschodnią granicą gruntów wsi Kowalew w gminie Buczek (należy do obszaru ochronnego), północną granicą lasów państwowych leśnictwa Sędziejowice (Sędziejowice nie należą do obszaru ochronnego), wschodnią granicą gruntów wsi Zaglicy, Osiny, Natalin, Korczyska, Potoki, Józefów (nie należą do obszaru ochronnego), południową granicą wsi Faustynów, Pszczółki, Wola Wszczółkowska, Walewice, Podlesie nalężą do obszaru ochronego), stąd na północ wschodnią granicą gruntów maj. Krześlów, wsi Pozdzienice, osady Zelów (należą do obszaru ochronnego), dalej na północ wzdłuż wschodnich granic gruntów wsi Zelówek w pow. łaskim (należą do obszaru ochronnego), Bocianicha I, Bocianicha II w powiecie Piotrkowskim (należą do obszaru ochronnego), dalej na północ wschodnich granic gruntów wsi Zabłoty i Karczmy w powiecie piotrkowskim (należą do obszaru ochronnego), wreszcie na północno-zachód korytem rzeki Grabi do granicy miasta Łasku.

Par. 2.

Zgodnie ze wskazaniami Stacji Ochrony Roślin Towarzystwa Ogrodniczego Warszawskiego z dnia 20 października 1931 r. № 1336/U/31 ustanawia się obszar ochronny dookoła gruntów zarażonych rakiem ziemniaczanym w miejscowościach Swiątniki i Rydzyny, pow. łaskiego w granicach następujących:

Od północy: wzdłuż północnej granicy gruntów miasta Konstantynowa w pow. łódzkim (należy do obszaru ochronnego), dalej na północno-wschód granicą m. Konstantynowa, następnie korytem rzeki Ner do wsi Laskowice w pow. łaskim (należy do obszaru ochronnego), stąd na południe wzdłuż wschodniej granicy gruntów wsi Laskowice, wzdłuż wschodniej granicy gruntów folwarku i wsi Widzew (należą do obszaru ochronnego), dalej na południe zachodnią granicą gruntów wsi Ksawerow (należy do obszaru ochronnego), zachodnią granicą wsi kol. Wola Zaradzyńska (należy do obszaru ochronnego) do granicy gruntów miasta Rzgowa (należy do obszaru ochronnego), dalej na południe wschodnią granicą gruntów kol. Guzew, Rydzynki, Czyżemin (należą do obszaru ochronnego), południową granicą gruntów kol. Czyżemin, południową i zachodnią granicą gruntów wsi Huta Dłutowska (należą do obszaru ochronnego), wschodnią granicą gruntów wsi Pawlikowice (nie należą do obszaru ochronnego), zachodnią granicą gruntów kol. Bychlew, wsi Jutrzkowice i Karniszewice (naleszą do obszaru ochronnego). zachodnią granicą gruntów wsi i folwarku Wymysłów Francuski (należą do obszaru ochronnego), zachodnią granicą wsi Piaski Wymysłów (należy do obszaru ochronnego), zaahodnią granicą gruntów wsi Zytowice (należy do obszaru ochronnego), dalej wzdłuż zachodniej granicy gruntów wsi Zalew (należy do obszaru ochronnego), stąd na północno-wschód wzdłuż północno-zachodniej granicy gruntów wsi Grabczyna (należy do obszaru ochronnego), wschodnią granicą folwarku Bechcice (nie należy bo obszaru ochronnego) i stąd do granicy miasta Konstantynowa (należy do obszaru ochronnego).

Par. 3.

Z obszarów ochronnych, określonych w par. par. 1 i 2 nie wolno wynosić (wywozić) ziemniaków, wszelkich odpadków ziemniaków, a także chwastów, ziemi i nawozów sztucznych.

Par. 4.

Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w drodze admininistracyjnej, o ile czynnie stanowi przestępstwa zagrożonego cięższą karą — aresztem do 6 tygodni i grzywną od 10 do 3,000 zł., lub jedną z tych kar na podstawie art. 13 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19-go listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. № 108, poz. 922).

Par. 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Z chwilą wejścia w życie tego rozporządzenia, traci moc obowiązującą rozporządzenie Wojewody Łódzkiego z dnia 11-go grudnia 1929 roku L. VI. OR. 10424 o zwalczaniu raka ziemniaczanego w powiatach łaskim, piotrkowskim i łódzkim.

Wojewoda (—) **W. Jaszczołt.**

Magistrat.

Obwieszczenie.

o przyznawaniu nagród za wykrycie tajnych gorzelni i innych przestępstw na szkodę państwowego monopolu spirytusowego

do 5,000.— złotych nagrody

za każdy wykryty występek przestępstwa.

W ostatnich czasach znacznie wzrosła liczba przestępstw, popełnianych na szkodę Skarbu Państwa, a mianowicie:

1) pędzenie spirytusu w potajemnych gorzelniach;
2) odkażanie i odbarwianie spirytusu skażonego (denaturatu), oraz odsączanie politury;
3) Handel spirytusem i wódkami potajemnie wyprodukowanemi;
4) Handel spirytusem uzyskanym nielegalnie z gorzelni i t. p. przedstębiorstw;
5) wyrabianie, sprzedaż i kupno przyrządów, służących do potajemnego pędzenia spirytusu.

W interesie ogółu leży, aby Skarb Państwa nie ponosił uszczerbku, a zdrowie i życie ludności nie było narażone na szkodę przez picie tak zwanej samogonki t. j. spirytusu, pochodzącego z potajemnych gorzelni, zawierających bardzo szkodliwe dla zdrowia składniki, przeto każdy uświadomiony obywatel, w wypadku, gdy stwierdzi uprawianie lub trafi na pewny ślad wymienionych wyżej przestępstw — winien bezwłocznie zgłosić się do najbliższej siedziby urzędowej Kontroli Skarbowej lub Policji Państwowej i złożyć zawiadomienie ustne lub na piśmie.

Po stwierdzeniu, że takie zawiadomienie jest prawdziwe, organ Policji Państwowej lub Kontroli Skarbowej wskaże donoszącemu Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych, który natychmiast wypłaci

nagrodę w kwocie 75 złotych.

Niezależnie od powyższej nagrody, osoby wykrywające przestępstwo lub współpracujące przy wykrywaniu mogą, zależnie od rozmiarów przestępstwa, otrzymać NAGRODĘ DO 5,000.— ZŁOTYCH, na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 6. III. 1930 r. (Dz. U. R. P. № 22, poz. 188).

Przy sposobności ostrzega przed nabywaniem wódek i spirytusu, zaofiarowanych po cenie niższej od urzędowej. Takie wódki i spirytus są zazwyczaj nieoczyszczoną samogonką, odsączoną politurą lub odbarwionym denaturatem. Samogonka, spirytus z politury i odbarwiony denaturat (ten ostatni po odbarwieniu nadal zawiera wszystkie szkodliwe dla zdrowia składniki) — to trucizny, pijący je narażają się na ciężkie i przewlekłe zaburzenia chorobowe, ślepotę, a nawet śmierć. Winni wyrobu i sprzedaży tych trucizn ulegają, obok kary pieniężnej od 10,000 do 500,000 złotych, karze więzienia od 6 miesięcy do 2 lat.

Ministerstwo Skarbu

Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Miód

pszczelny lipcowy pod gwarancją czysty brutto w blaszankach 3 kg. 1 zł. 10, — kg 14.50, — 10 kg. zł. 27.50, — 20 kg. zł. 52, — 25 kg zł. 57, — 50 kg. zł. 110 wysyłam za zaliczką wraz z opakowaniem i opłatą pocztową I Winokur — Tarnopol (Małopolska) Tarnowska 14.

W dniu 15 maja zaginęła legitymacja № 3107 P. U. P. P. wydana w Zgierzu na imię **Bolesława Seczkowskiego.**

Dnia 17 grudnia 1931 roku została zagubiona legitymacja na imię **Jana Jaworskiego** zam. w Zgierzu.

Ferdynand Engiel zagubil legitymację № 755 P. U. P. P. w Zgierzu.

Wacławski Hieronim zagubił legitymację № 5441 P. U. P. P. w Zgierzu.

Przepisuje na maszynie akta rejentalne, rękopisy, korespondencję prośby i t. p. Uczę pisać na maszynie Zgierz plac Kilińskiego Nr. 7 m 1. Dyskrecja zapewniona.

Druk M. Nowicki w Zgierzu.

Biblioteka w Łodzi Archiw. Państw.